

**Ústava Cirkvi bratskej
v Slovenskej republike
a Rokovací poriadok Spoločnej konferencie**

2019

Obsah

Preambula	2
Článok 1 – Vyznanie viery Cirkvi bratskej	2
Článok 2 – Základné ustanovenie	4
Článok 3 – Členstvo	4
Článok 4 – Zbor	4
Článok 5 – Krajinské členenie	5
Článok 6 – Orgány Cirkvi bratskej	6
Článok 7 – Spoločná konferencia	6
Článok 8 – Ordinácia	7
Článok 9 – Dokumenty Cirkvi bratskej	7
Článok 10 – Ďalšie ustanovenia	8
Článok 11 – Záverečné ustanovenie	8
Sprievodné uznesenia Spoločnej konferencie	9
Príloha Ústavy – Ordinačný sľub kazateľa	10
Rokovací poriadok Spoločnej konferencie	11

Ústava Cirkvi bratskej

Preambula

Cirkev bratská je kresťanskou cirkvou. Zásady svojej činnosti upravuje Ústavou Cirkvi bratskej (ďalej len „Ústava“).

Článok 1 - Vyznanie viery Cirkvi bratskej

Za pravidlo viery a života prijíma Cirkev bratská sväté Písmo – Bibliu. Hlásí sa ku starokresťanským vyznaniám viery (Apoštolské vyznanie, Nicejsko-carihradské, Chalcedonské, Atanáziovo), k reformovaným konfesiám (najmä Druhé helvétske vyznanie viery, Heideberský a Malý Westminsterký katechizmus), k odkazu Jednoty bratskej (najmä k Vyznaniu Jednoty bratov českých podľa vydania Komenského z roku 1662) a k zásadám evanjelikálneho hnutia vyjadreným napr. vyznaním Lau-sannského záväzku z roku 1974 a Záväzku z Kapského mesta z roku 2010.

(1) O zjavení

Veríme, že Boh sa zjavuje všetkým ľuďom vo všetkých dobách prostredníctvom svojho stvorenia, v mravnom zákone vo svedomí človeka aj v dejinách. Zvláštnym spôsobom sa dával poznať svojmu vyvolenému ľudu zjavovaním svojej vôle v udalostiach dejín spásy, prostredníctvom svojho Zákona, slovami svojich poslov. S konečnou platnosťou sa zjavil vo svojom Synovi, Ježišovi Kristovi.

(2) O svätom Písme

Veríme, že sväté Písmo Starej a Novej zmluvy je Božím slovom vyjadreným slovami ľudských autorov. Sväté Písmo má božskú a ľudskú stránku. Stredom Písma je Ježiš Kristus, vtelené Božie slovo, a slovné vyjadrenie Písma je plne inšpirované Svätým Duchom. Sväté Písmo je najvyššou autoritou našej viery a života, je nemylnou, dostatočnou a zrozumiteľnou pravdou Božieho zjavenia. Je Božím darom cirkvi, svetlom a prostriedkom spoločenstva Boha a človeka. Pre správne pochopenie Písma a jeho aplikáciu v našich životoch je potrebné sa nechať viesť Svätým Duchom. Potrebujeme tiež pomoc ostatných veriacich a vykladačov Písma. Písmo je nám dané, aby sme verili všetkému, čo učí, aby sme boli poslušní vo všetkom, čo požaduje, a aby sme dôverovali všetkému, čo sľubuje.

(3) O Bohu

Veríme v jedného Boha, dokonalého vo svojich vlastnostiach a činoch, večne prebývajúceho v milujúcej jednote troch osôb, Otca, Syna a Svätého Ducha. Tieto tri osoby tvoria dokonalú jednotu, každá je plne Boh a večne existujú ako trojjediný Boh.

(4) O stvorení

Veríme, že Boh svojim Slovom stvoril všetko, viditeľné aj neviditeľné a dokončené dielo bolo veľmi dobré. Boh stvoril človeka, muža a ženu, ako svoj obraz. Boh nám zveril zem do spravovania, aby sme ju obrábali a strážili, vďačne a múdro užívali jeho dobré dary, aby sme sa spoliehali na jeho starostlivosť a tak žili na jeho slávu a radovali sa zo vzťahu s ním. Veríme, že Boh vo svojej prozreteľnosti zachováva a vedie celý svet k naplneniu svojich zámerov, nikoho však nezabavil zodpovednosti za vlastné rozhodovanie.

(5) O hriechu

Veríme, že prví ľudia, Adam a Eva, zhrešili, keď boli zvedení satanom. Ako Adamovi potomkovia sme hriešnikmi, od prirodzenosti aj voľbou, svojím životom porušujeme

Boží zákon a svojou nedôverou, pýchou, neposlušnosťou a svojvôľou tento stav potvrdzujeme. Privolávame tak na seba Boží hnev a súd a podliehame smrti ako odplate za hriech. Iba Božím spásnym dielom v Ježišovi Kristovi môžeme byť zachránení.

(6) O Ježišovi Kristovi

Veríme, že Ježiš Kristus je vtelený Boží Syn, pravý Boh a pravý človek. Ako zasľúbený Mesiáš Izraela bol počatý zo Svätého Ducha, narodil sa z panny Márie, žil bezhriešny život, bol ukrižovaný za vlády Pontského Piláta, telesne vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesia a sedí po pravici Boha Otca ako prostredník novej zmluvy medzi Bohom a ľuďmi. Ježiš Kristus je náš zástupca a obeť zmierenia za hriech sveta. Jeho smrť a vzkriesenie tvoria jediný základ spásy.

(7) O Svätom Duchu

Veríme, že Svätý Duch je osobou trojjediného Boha, skrze ktorú Boh pôsobí v stvorení a uvádza do života ľudí Božie spasiteľné dielo v Kristovi. Svätý Duch usvedčuje z hriechu, vedie k pokániu a viere v Krista, znovuzrozením robí z ľudí nové stvorenia a začleňuje ich do Božej rodiny. Svojím prebývaním ich posväcuje, vyučuje a osvecuje, vedie, zmocňuje a vystrojuje svojimi darmi pre život, pre službu v cirkvi aj pre misijné poslanie vo svete.

(8) O spáse

Veríme, že Boh iba z milosti naplnil v Ježišovi Kristovi svoj večný plán spásy. Hriešnikovi, ktorý bol povoláný v Pánovi Ježišovi a ktorý sa v pokániu a vo viere obracia k živému Bohu, dáva Boh svojím slovom účasť na Kristovej smrti a vzkriesení. Človeku je odpustené, stáva sa ospravedlneným údom Kristovho tela, Božieho ľudu, a znovuzrozeným Božím dieťaťom, je oslobodený pre nový život v posvätení a pre radostnú nádej na završenie spásy vo vzkriesení tela a večnom živote v Božej prítomnosti.

(9) O cirkvi

Veríme, že Boh povolával a zhromažďoval svoj ľud už v dejinách Izraela. Ježiš Kristus vytvára ľud novej zmluvy zo všetkých národov sveta ako svoju cirkev. Cirkev je spoločenstvo tých, ktorí boli v Kristovi spasení a Svätým Duchom zapojení do Kristovho tela, ktorého je on hlavou. Veríme, že cirkev je jedna, všeobecná, svätá a apoštolská. Cirkev je všade tam, kde sa zvestuje Božie slovo, slávia sviatosti a veriaci sa vzájomne povzbudzujú a napomínajú, aby rástli do podoby Krista.

(10) O poslaní cirkvi

Veríme, že poslaním cirkvi je uctievať Boha a dosvedčovať všetkým ľuďom Božiu lásku. Cirkev je povolaná zvestovať jedinečnosť Ježiša Krista a spasenie v ňom, získavať mu učeníkov, pomáhať núdznym, stavať sa proti každej forme nespravodlivosti a prijímať spoluzodpovednosť za Božie stvorenie.

(11) O posledných veciach

Veríme, že Ježiš Kristus príde vo svojej moci a sláve, aby v plnosti završil Božie kráľovstvo. Očakávanie návratu Krista, ktorý nastane v čase, ktorý pozná iba Boh, vyžaduje neustálu bdelosť a motivuje veriacich k zbožnému životu. Všetci vstanú z mŕtvych a na Božom súde budú nespravodliví odsúdení k večnému trestu a spravodliví v Kristovi budú prijatí do večnej radosti a slávy nového neba a novej zeme. Tam budú uctievať Boha, slúžiť mu a večne sa radovať v jeho prítomnosti.

Článok 2 - Základné ustanovenie

Cirkev bratská je zväzkom Zborov Cirkvi bratskej (ďalej len „Zbor“ – čl. 4 Ústavy). Je spoločenstvom ľudí, ktorí veria v Ježiša Krista. Svojím pripojením sa k Cirkvi bratskej jednotlivé Zbory vyjadrujú, že potrebujú žiť a slúžiť v duchovnej a záväznej jednote, spolupráci a vzájomnej pomoci.

Článok 3 - Členstvo

- (1) Členom Cirkvi bratskej (ďalej len „Člen“) sa stane osoba, ktorá:
 - (a) osobne vyznáva Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa a Pána, milosťou ktorého prijala odpustenie hriechov;
 - (b) požiadala o vstup do Cirkvi bratskej a vyjadrila súhlas s Vyznaním viery (čl. 1 Ústavy);
 - (c) prijíma spoluzodpovednosť za Zbor;
 - (d) bola prijatá za Člena Staršovstvom Zboru (ďalej len „Staršovstvo“ – čl. 4 ods. 9 Ústavy);
 - (e) bola pokrstená;
 - (f) zložila členský sľub.
- (2) Základným poslaním Členov je najmä:
 - (a) milovať Hospodina, svojho Boha a svojich blížnych;
 - (b) zachovať vernosť svojmu Spasiteľovi a Pánovi Ježišovi Kristovi;
 - (c) praktizovať osobnú kresťanskú vieru a službu;
 - (d) aktívne sa podieľať na službe Zboru a Cirkvi bratskej.
- (3) Členstvo v Cirkvi bratskej je vždy viazané na jeden Zbor, v ktorom Člen rozvíja svoj duchovný život a službu.
- (4) Prevod členstva medzi jednotlivými Zbormi nepodlieha skúmaniu podmienok podľa čl. 3 ods. 1 Ústavy.
- (5) Členstvo v Cirkvi bratskej zaniká:
 - (a) smrťou;
 - (b) vystúpením Člena;
 - (c) na základe rozhodnutia Staršovstva podľa ustanovení Poriadku Cirkvi bratskej (ďalej len „Poriadok“ – čl. 9 ods. 6 Ústavy).Zánik členstva nezakladá voči Cirkvi bratskej žiadne práva.
- (6) Ďalšie podmienky členstva v Cirkvi bratskej a výkonu s ním spojených práv a povinností ustanoví Poriadok.

Článok 4 - Zbor

- (1) Základnou duchovnou a organizačnou jednotkou Cirkvi bratskej je Zbor.
- (2) Zbor po organizačnej stránke tvoria jeho Členovia. Do širšieho spoločenstva Zboru patria aj deti a ďalšie osoby, pretože je otvorené všetkým, ktorí hľadajú zmysel života alebo majú záujem porozumieť kresťanskej viere (podrobnosti ustanoví Poriadok).
- (3) Základným poslaním Zboru je žiť na oslavu Boha. To sa deje najmä podriadením sa evanjeliu Ježiša Krista, jeho zrozumiteľným zvestovaním ľuďom všetkých generácií, ako aj rozvíjaním a budovaním:

- (a) osobnej viery a zbožnosti;
 - (b) spoločenstva Zboru a Cirkvi bratskej;
 - (c) evanjelizačnej a diakonickej služby.
- (4) Na zriadenie Zboru a jeho existenciu je potrebný dostatočný počet Členov, ktorí sú schopní vytvoriť podmienky na plnenie poslania Zboru a zabezpečiť duchovné, organizačné aj hmotné zabezpečenie života Zboru. K tomu patrí aj ustanovenie fungujúceho Staršovstva. Zriadenie, pristúpenie, zlúčenie, rozdelenie, vylúčenie alebo zrušenie Zboru (resp. Zborov) navrhuje a na základe rozhodnutia Konferencie Cirkvi bratskej (ďalej len „Konferencia“ – čl. 6 ods. 1 Ústavy) vykonáva Rada Cirkvi bratskej (ďalej len „Rada“ – čl. 6. ods. 5 Ústavy).
- (5) Svoje záležitosti si Zbory spravujú samostatne, ak nie je v Ústave alebo ďalších záväzných dokumentoch Cirkvi bratskej (čl. 9 Ústavy) ustanovené inak. Z plnenia svojho poslania (čl. 4 ods. 3 Ústavy) sa Zbory zodpovedajú Konferencii.
- (6) Spoločnými úlohami všetkých Zborov sú podpora a financovanie spoločne prijatých úloh, činností a potrieb Cirkvi bratskej.
- (7) Najvyšším orgánom Zboru je zhromaždenie Členov Zboru (ďalej len „Členské zhromaždenie“). Členské zhromaždenie je oprávnené samostatne rozhodovať o všetkých záležitostiach Zboru, určovať zásady jeho činnosti a personálne obsadenie jeho orgánov, ak to nie je v rozpore s Ústavou alebo ďalšími záväznými dokumentmi Cirkvi bratskej (čl. 9 Ústavy). Spôsob rokovania Členského zhromaždenia, podmienky vzniku, trvania a ukončenia hlasovacích práv Členov a pod. ustanoví Poriadok.
- (8) Výkonným a riadiacim orgánom Zboru je Staršovstvo. Staršovstvo je volené a odvolávané Členským zhromaždením, ktorému sa zároveň zo svojej činnosti zodpovedá. Rozhodnutia Staršovstva nesmú byť v rozpore s Ústavou ani ďalšími záväznými dokumentmi Cirkvi bratskej (čl. 9 Ústavy), ani so žiadnym uznesením Členského zhromaždenia.
- (9) Voľbu Staršovstva, spôsob jeho rokovania a dĺžku jeho funkčného obdobia ustanoví Poriadok, ktorý upraví aj spôsob ustanovovania oprávnených osôb, ktoré sú štatutárnym orgánom Zboru.
- (10) Zborom so špecifickým charakterom môže byť na základe rozhodnutia Konferencie udelený alebo odobratý osobitný status so špecifickými právami a povinnosťami.

Článok 5 - Krajinské členenie

- (1) Cirkev bratská sa člení podľa krajiny svojho pôsobenia na jednotlivé Krajinské cirkvi Cirkvi bratskej (ďalej len „Krajinská cirkev“). Krajínami pôsobenia sú Česká republika, Slovenská republika, príp. ďalšie zemepisné alebo iné celky určené Spoločnou konferenciou Cirkvi bratskej (ďalej len „Spoločná konferencia“ – čl. 7 Ústavy).
- (2) Spolupráca medzi jednotlivými Krajinskými cirkvami sa uskutočňuje v prvom rade Spoločnou konferenciou, ďalej spoločným rokovaním Rád, účasťou hostí z inej krajiny na rokovaniach Konferencie, usporadúvaním spoločných pastoraálnych alebo vzdelávacích konferencií, kurzov, zjazdov a iných stretnutí, praktickou pomocou, výmenou skúseností, usporadúvaním spoločných misijných, diakonických alebo iných projektov a pod.
- (3) Jednotlivé Krajinské cirkvi možno uznesením Konferencie rozčleniť do menších organizačno-správnych celkov, v ktorých môžu byť ustanovené samostatné or-

gány, ktoré sú za svoju činnosť vždy zodpovedné Konferencii a Rade. Zriaďovanie alebo zánik menších celkov, ich činnosť, kompetencie alebo právomoci ustanoví Poriadok.

Článok 6 - Orgány Cirkvi bratskej

- (1) Najvyšším orgánom Cirkvi bratskej v každej jednotlivej krajine jej pôsobenia (čl. 5 Ústavy) je Konferencia, ktorá je zhromaždením delegátov podľa ustanovení Poriadku. Zvoláva sa najmenej raz ročne.
- (2) Konferencia je jediným orgánom Cirkvi bratskej, ktorý rozhoduje o Poriadku a ďalších záležitostiach alebo dokumentoch Cirkvi bratskej v danej krajine, okrem záležitostí a dokumentov uvedených v čl. 7 ods. 1 Ústavy. Vnútornú štruktúru a priebeh rokovania Konferencie ustanoví Poriadok.
- (3) Výkonným a riadiacim orgánom Cirkvi bratskej v príslušnej krajine je Rada, ktorú volí a odvoláva Konferencia. Rada sa za svoju činnosť zodpovedá Konferencii.
- (4) Rada vykonáva uznesenia Konferencie (čl. 6 Ústavy) a Spoločnej konferencie (čl. 7 Ústavy).
- (5) Rada riadi Cirkve bratské v dobe medzi konaním Konferencií a rozhoduje o záležitostiach Cirkvi bratskej, ak o nich nerozhodla Konferencia alebo Spoločná konferencia, alebo ak si také rozhodovanie nevyhradili do svojej pôsobnosti.
- (6) Rozhodnutia Rady nesmú byť v rozpore so záväznými dokumentmi Cirkvi bratskej (čl. 9 Ústavy).
- (7) Voľbu Rady, spôsob jej rokovania a dĺžku jej funkčného obdobia ustanoví Poriadok, ktorý upraví aj spôsob ustanovovania oprávnených osôb, ktoré sú štatutárnym orgánom Cirkvi bratskej.

Článok 7 - Spoločná konferencia

- (1) Spoločná konferencia je jediným orgánom Cirkvi bratskej, ktorý rozhoduje o všetkých spoločných záležitostiach alebo dokumentoch Cirkvi bratskej vo všetkých krajinách, v ktorých pôsobí, t.j. najmä o Ústave, o Duchovných zásadách Cirkvi bratskej (čl. 9 ods. 5 Ústavy, ďalej len „Duchovné zásady“), o uzneseniach Spoločnej konferencie aj o ďalšom vieroučnom a etickom smerovaní Cirkvi bratskej. K príprave podkladov pre svoje rokovanie a rozhodovanie ustanovuje komisie alebo iné orgány, ktoré prípadne aj ruší.
- (2) Spoločná konferencia je zhromaždením delegátov Krajinských cirkví (čl. 5 Ústavy). Delegáti s hlasovacím právom z jednej Krajinskej cirkvi tvoria krajinskú reprezentáciu. Počet delegátov z každej Krajinskej cirkvi určuje Rokovací poriadok Spoločnej konferencie, alebo uznesenie Spoločnej konferencie, ak Rokovací poriadok Spoločnej konferencie nie je v platnosti.
- (3) Spoločná konferencia sa koná v trojročných intervaloch, alebo na žiadosť Konferencie alebo jednej tretiny Zborov z ich celkového počtu vo všetkých krajinách, a zvoláva ju Rada Krajinskej cirkvi.
- (4) O dokumentoch Cirkvi bratskej uvedených v čl. 9 ods. 3 a 5 rozhoduje Spoločná konferencia najmenej dvojtretinovou väčšinou hlasov všetkých zaregistrovaných¹ delegátov s hlasovacím právom. O Rokovacom poriadku Spoločnej konferencie a v ostatných záležitostiach, vrátane uznesení Spoločnej konferencie,

¹ Podľa prezenčnej listiny.

ktoré nemajú vplyv na dokumenty podľa čl. 9 ods. 3 a 5, rozhoduje nadpolovičnou väčšinou všetkých zaregistrovaných delegátov s hlasovacím právom. Súčasne je vždy potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých zaregistrovaných delegátov s hlasovacím právom z každej krajinskej reprezentácie.

Článok 8 - Ordinácia

- (1) Cirkev bratská u svojich Členov rozpoznáva obdarovanie pre konkrétnu službu a život v súlade s biblickými etickými nárokmi. Svoje rozpoznanie u špecifických služieb potvrdzuje ordináciou.
- (2) V Cirkvi bratskej sa rozlišujú dva typy ordinácie:
 - (a) Kazateľská ordinácia s poverením pre službu Slovom, vysluhovanie sviatostí Cirkvi a správu Zboru s platnosťou vo všetkých Krajinských cirkvách (čl. 5 Ústavy), ktorá potvrdzuje, že Cirkev bratská u ordinovaného brata rozpoznala najmä dar výkladu Biblie a pastierskeho vedenia.
 - (b) Iná ordinácia s poverením pre špecifickú službu v Cirkvi bratskej podľa ustanovení Poriadku.
- (3) Kazateľská ordinácia je spojená so zložením ordinačného sľubu² a vyplýva z nej povinnosť zachovávať svedné tajomstvo, ktorého princípy a poňatie ustanoví Poriadok.
- (4) O udelení alebo zrušení kazateľskej ordinácie pre službu v Cirkvi bratskej rozhoduje vždy Konferencia, a to na základe odporúčania Rady. O dočasnom odňatí ordinácie alebo voliteľnosti (čl. 8 ods. 5) za kazateľa v Cirkvi bratskej môže v odôvodnených prípadoch (napr. z kázenských [disciplinárnych] dôvodov, pri dlhodobom nevykonávaní činností ordinačného poverenia a pod.) do rozhodnutia najbližšej Konferencie rozhodnúť Rada.
- (5) Za kazateľa pre službu v Cirkvi bratskej môže byť ustanovený iba ordinovaný brat, ktorý kazateľskú ordináciu získal v Cirkvi bratskej, alebo bol ordinovaný v inej kresťanskej cirkvi a o jeho voliteľnosti za kazateľa v Cirkvi bratskej vopred rozhodla Konferencia na základe odporúčania Rady.
- (6) K ďalším podmienkam ustanovenia za kazateľa v Zbore patrí vždy:
 - (a) členstvo v Cirkvi bratskej;
 - (b) zvolenie Členským zhromaždením v súlade s Poriadkom;
 - (c) zloženie príslušného sľubu a verejné uvedenie do služby v Zbore.

Článok 9 - Dokumenty Cirkvi bratskej

- (1) Cirkev bratská ako duchovné spoločenstvo vytvára pre svoju činnosť záväzné a základné dokumenty. Dokumenty a uznesenia Cirkvi bratskej a Zborov musia byť vždy a v prvom rade podriadené biblickým princípom.
- (2) Situácie, ktoré nie sú uvedené v záväzných alebo základných dokumentoch Cirkvi bratskej, posudzuje a o nich rozhoduje podľa povahy veci samostatne buď Staršovstvo, Členské zhromaždenie, Rada, Konferencia alebo Spoločná konferencia.
- (3) Najvyšším záväzným dokumentom pre celú Cirkev bratskú je Ústava Cirkvi bratskej.

² Príloha Ústavy

- (4) Medzi záväzné dokumenty Cirkvi bratskej patrí Rokovací poriadok Spoločnej konferencie aj platné uznesenia Spoločnej konferencie. Platné uznesenia Konferencie sú záväzné pre príslušné Krajinské cirkvi (čl. 5 Ústavy), všetky jej Zbory alebo orgány a všetkých jej Členov.
- (5) Duchovné zásady Cirkvi bratskej sú základným duchovným dokumentom Cirkvi bratskej.
- (6) Ďalšie cirkevné dokumenty sa odvodzujú z Ústavy, s ktorou nesmú byť v rozpore. Poriadok, ktorý rozpracováva ustanovenia Ústavy, je záväzný pre príslušnú Krajinskú cirkev (čl. 5 Ústavy), všetky jej orgány a všetkých jej Členov. Jednotlivé Krajinské cirkvi si ďalej rozpracovávajú ustanovenia Poriadku, bohoslužobné a iné formuláre, prípadne ustanovujú vykonávacie pokyny alebo odporúčania vo svojich iných dokumentoch, akými sú napr. Agenda, stanoviská a vyjadrenia Rady a pod.
- (7) Výklad prípadných sporných ustanovení Ústavy a uznesení Spoločnej konferencie prináleží Konferencii (čl. 6 ods. 1–2), pričom ich záväzný a konečný výklad prináleží iba Spoločnej konferencii, ktorá svojím výkladom predchádzajúce výklady v danej záležitosti ruší.
- (8) Porušovanie jednotlivých ustanovení uvedených v dokumentoch podľa čl. 9 Ústavy zo strany orgánov Cirkvi bratskej alebo Zboru alebo Členov, ako aj konanie alebo spôsob života odporujúci biblickým princípom podlieha kázni (disciplinárnemu konaniu) Cirkvi bratskej. Podrobnosti ustanoví Poriadok.

Článok 10 - Ďalšie ustanovenia

- (1) Rozhodovanie v Cirkvi bratskej a v Zboroch sa deje najmä prostredníctvom volených alebo inak ustanovených kolektívnych orgánov. Pravidlá voľby a hlasovania ustanoví Poriadok alebo príslušný rokovací poriadok. Pri rozhodovaní je potrebné vždy dbať na biblické princípy.
- (2) Poriadok ustanoví právo odvolania sa. Odvolať sa na Spoločnú konferenciu je možno iba v prípadoch uvedených v ustanovení čl. 9 ods. 7.
- (3) Cirkev bratská a Zbory sú politicky nestranné.
- (4) Krajinské jazykové verzie Ústavy sú rovnocenné.

Článok 11 - Záverečné ustanovenie

Táto Ústava nadobúda účinnosť dňom jej schválenia dňa 10.5.2013. Toto vydanie obsahuje zmeny a doplnky³ prijaté Spoločnou konferenciou dňa 12.11.2016 a 23.11.2019.

*

³ Príloha Ústavy

Príloha Ústavy

Ordinačný sľub kazateľa

Kazateľ je najprv vyzvaný k podpisu osobného súhlasu s Vyznaním viery.

Slovo ku kazateľovi:

Milý brat,

cirkev ťa povoláva do kazateľskej služby na základe obdarovania, ktoré u teba rozpoznala. Dnes máš byť ordinovaný za kazateľa evanjelia v Cirkvi bratskej. Tým na seba prevezmeš dôležité poslanie. Preto sa ťa pýtam:

Vyznávaš pred Bohom a cirkvou, že Tvoj život patrí Pánovi Ježišovi Kristovi a že Ho chceš nasledovať oddanou kazateľskou službou?

*Ak takto vyznávaš, odpovedz: **Vyznávam!***

Veríš, že sám Boh ťa povolal a Svätým Duchom vystrojil ku kazateľskej službe vo svojej cirkvi, aby si tak v láske slúžil Bohu a ľuďom?

*Ak takto veríš, odpovedz: **Verím!***

Vlastný sľub:

Sľubuješ, že s Božou pomocou budeš verne a pravdivo zvestovať Božie slovo a sám sa mu tiež ochotne podriaďovať. Budeš slúžiť bratom a sestrám sviatosťami krstu a Večere Pánovej. Budeš verne a nestranne konať pastiersku službu a zachovávať sposedné tajomstvo. Vyvaruješ sa všetkého, čo by mohlo narušovať bratstvo, poriadok a jednotu v cirkvi. Sľubuješ, že budeš usilovný v osobnom štúdiu svätého Písma a v modlitbách. Budeš zachovávať Vyznanie viery Cirkvi bratskej a jej základné aj záväzné dokumenty.

*Ak takto sľubuješ, odpovedz (slovami): **S pomocou Božou sľubujem!***

Ordinujúci vyzve vybraných ordinovaných kazateľov, aby na brata vložili ruky, modlili sa za neho a žehnali mu. Nasledujú modlitby kazateľov a požehnanie.

Poverenie a zmocnenie:

Týmto si teda poverený k službe slova a sviatostí. Počuj apoštolské slovo: „Pred Bohom a Ježišom Kristom, ktorý bude súdiť živých aj mŕtvych, ťa zaprisahávam v mene jeho zjavenia a jeho kráľovstva: Hlásaj slovo, naliehaj v priaznivý i nepriaznivý čas, presviedčaj, karhaj, povzbudzuj so všetkou trpezlivosťou a ponaučením. Buď vo všetkom triezvy, znášaj útrapy, konaj dielo hlásateľa evanjelia a dôsledne plň svoju službu. Dávaj pozor na seba a na učenie; buď v tom vytrvalý. Lebo ak toto budeš robiť, zachrániš aj seba, aj tých, čo ťa počúvajú.“

Milý brat, vyhlasujem ťa za kazateľa a služobníka Božieho slova a Kristových sviatostí. Pán Boh nech ti žehná v tejto službe. Amen.

Nasleduje podanie ruky novo ordinovaného kazateľa ordinujúcim (kazateľom, prípadne starším Zboru).

* * *

Rokovací poriadok Spoločnej konferencie Cirkvi bratskej

Základné ustanovenia

- § 1 Rokovací poriadok Spoločnej konferencie (ďalej len „Rokovací poriadok“) v nadväznosti na Ústavu Cirkvi bratskej (ďalej len „Ústava“) určuje pravidlá pre rokovanie a rozhodovanie Spoločnej konferencie (čl. 7 Ústavy).
- § 2 V procedurálnych otázkach, ktoré nie sú uvedené v Rokovacom poriadku, postupuje Spoločná konferencia podľa svojho aktuálneho uváženia.

Delegáti Spoločnej konferencie

- § 3 Každá Krajinská cirkev je povinná na Spoločnú konferenciu vyslať krajiniskú reprezentáciu, ktorú tvoria delegáti Zborov a zástupcovia Rád (ďalej len „delegáti s hlasovacím právom“). Každý Zbor Krajinskej cirkvi vysiela na Spoločnú konferenciu jedného delegáta, ďalších troch delegátov určuje vždy Rada každej Krajinskej cirkvi (ďalej len „Rada“). Aspoň jednu tretinu delegátov s hlasovacím právom za príslušnú Krajinskú cirkev tvoria ordinovaní kazatelia a jednu tretinu nekazatelia.
- § 4 O spôsobe výberu delegátov s hlasovacím právom rozhodujú príslušné Konferencie Krajinských cirkví.

Program Spoločnej konferencie

- § 5 Spoločná konferencia rozhoduje o zmenách záväzných a základných dokumentov celej Cirkvi bratskej (ak sú navrhnuté - § 23), rozhoduje o záväznom a konečnom výklade prípadných sporných ustanovení Ústavy a uznesení Spoločnej konferencie, na základe návrhu určuje, či sú dokumenty Krajinských cirkví (čl. 9 Ústavy) v súlade s ústavou a uzneseniami Spoločnej konferencie, preskúmava plnenie dosiaľ platných uznesení Spoločnej konferencie a rozhoduje o ich prípadnej revízii, robí rekapituláciu aktuálne prijatých uznesení, určuje, v ktorej Krajinskej cirkvi (čl. 5 ods. 1 Ústavy) sa uskutoční rokovanie budúcej Spoločnej konferencie a ustanovuje zloženie predsedníctva Spoločnej konferencie (ďalej len „Predsedníctvo“) budúcej Spoločnej konferencie.
- § 6 Na program Spoločnej konferencie sa vždy zaraďuje minimálne rozprava o duchovnom smerovaní Cirkvi bratskej vrátane rozpravy o napĺňaní poslania cirkvi (čl. 4 ods. 3 Ústavy). Spoločná konferencia hodnotí duchovný stav Cirkvi bratskej za uplynulé obdobie a súčasne vyhľadáva a reflektuje témy, ktoré stoja pred Cirkvou bratskou pre ďalšie obdobie.
- § 7 Spoločná konferencia je v zásade otvorená ďalším Členom (čl. 3 ods. 1 Ústavy) s tým, že títo ďalší účastníci nie sú oprávnení na Spoločnej konferencii hlasovať. Hovoriť alebo inak sa zúčastňovať rozpravy môžu iba so súhlasom Predsedníctva. Počet takýchto ďalších účastníkov je obmedzený iba kapacitou miesta rokovania. Predsedníctvo je však oprávnené v odôvodnených prípadoch Spoločnú konferenciu (alebo jej časť) vyhradiť len pre delegátov s hlasovacím právom a prípadne pre ďalšie osoby ním určené.
- § 8 Členovia stálych komisií (§ 12), pokiaľ nie sú súčasne aj delegátmi Spoločnej konferencie, sa môžu zúčastniť Spoločnej konferencie ako jej hostia bez hlasovacieho práva a s oprávnením vystúpiť. O prípadnom pozvaní ďalších hostí alebo poradcov na Spoločnú konferenciu rozhoduje Predsedníctvo v spolupráci s Radou a ďalšími orgánmi alebo komisiami Spoločnej konferencie (§ 12).

Orgány Spoločnej konferencie

- § 9 Stálym orgánom Spoločnej konferencie je Predsedníctvo.
- § 10 Predsedníctvo riadi Spoločnú konferenciu a rozhoduje o záležitostiach Spoločnej konferencie, ktoré Ústava alebo Rokovací poriadok nevyhradili rozhodovaniu Spoločnej konferencii ako celku. Predsedníctvo ďalej spracováva došlé návrhy a podnety pre Spoločnú konferenciu (§ 23 až § 33) a podieľa sa na organizačnom zabezpečení Spoločnej konferencie, pričom zodpovedá najmä za prípravu a priebeh jej administratívnej časti. Preto Rada bezodkladne informuje Predsedníctvo o všetkých podstatných záležitostiach týkajúcich sa Spoločnej konferencie.
- § 11 O zložení Predsedníctva pre budúcu Spoločnú konferenciu rozhoduje predchádzajúca Spoločná konferencia s tým, že Predsedníctvo sa ustanovuje z delegátov, pričom každú Krajinskú cirkev zastupuje vždy jeden ordinovaný kazateľ a jeden nekazateľ. Ak sa príslušní členovia Predsedníctva nestanú delegátmi s hlasovacím právom pre budúcu Spoločnú konferenciu, alebo na svoje miesto rezignujú, príslušná Rada bezodkladne menuje namiesto nich náhradných členov Predsedníctva. Takto sa postupuje aj v prípade, že Predsedníctvo nebolo Spoločnou konferenciou ustanovené.
- § 12 Stálymi komisiami Spoločnej konferencie sú „Komisia pre Duchovné zásady a Vyznanie viery“ a „Komisia pre Ústavu“, v ktorých musia byť paritne zastúpené všetky Krajinské cirkvi. Komisia pre Duchovné zásady a Vyznanie viery zodpovedá za prípravu aktualizácie Duchovných zásad a Vyznania viery. Komisia pre Ústavu zodpovedá za prípravu aktualizácie Ústavy a Rokovacieho poriadku Spoločnej konferencie.
- § 13 Spoločná konferencia ďalej môže na prípravu podkladov pre svoje rokovanie a rozhodovanie ustanoviť a rušiť aj ďalšie komisie alebo (poradné) orgány, ktoré sa zodpovedajú Spoločnej konferencii. Pri ustanovovaní ďalších komisií a orgánov Spoločnej konferencie treba určiť dĺžku ich funkčného obdobia, počet členov a vymedziť ich pôsobnosť. Tieto ďalšie komisie a orgány Spoločnej konferencie musia byť zostavené aspoň z dvoch ordinovaných kazateľov a dvoch nekazateľov. Podmienkou ich ustanovenia je aspoň jeden zástupca z každej Krajinskej cirkvi. Celkový počet členov jednej komisie alebo orgánu je minimálne štyri, maximálne dvanásť členov.
- § 14 Všetky komisie a orgány Spoločnej konferencie sú uznášaniaschopné, ak boli zvolané obvyklým spôsobom a ak je prítomná aspoň polovica ich členov, najmenej však tri osoby. Všetky tieto subjekty rozhodujú nadpolovičnou väčšinou hlasov prítomných. Predsedu si ich členovia vyberú spomedzi seba, ak to nie je určené inak. Z rokovania sa zhotovuje zápis.
- § 15 Každá komisia a orgán Spoločnej konferencie, okrem Predsedníctva, predkladá Spoločnej konferencii prostredníctvom Predsedníctva písomnú správu o svojej činnosti za uplynulé obdobie.
- § 16 Spoločná konferencia rozhoduje o ustanovení Predsedníctva, Komisie pre Duchovné zásady a Vyznanie viery, Komisie pre Ústavu a o ustanovení svojich ďalších orgánov a komisií spravidla akklamáciou, a to hlasovaním o navrhovanom zložení (kandidátke) orgánu alebo komisie ako celku. V prípade, že počet kandidátov na člena orgánu alebo komisie prevýši počet členov príslušného orgánu alebo komisie, urobí sa užší výber hlasovaním o kandidátoch, z ktorého vzíde konkrétne poradie. Z tohto konkrétneho poradia sa zostaví kandidátka s takým počtom kandidátov ako je maximálny počet členov príslušného orgánu alebo komisie. V prípade, že kandidát umiestnený v poradí

na mieste presahujúcom maximálny počet členov príslušného orgánu alebo komisie dostane rovnaký počet hlasov ako kandidát umiestnený v poradí na poslednom mieste maximálneho počtu členov príslušného orgánu alebo komisie, urobí sa ďalší užší výber hlasovaním o týchto kandidátoch, kým nebude rozhodnuté a zostavená konečná kandidátka príslušného orgánu alebo komisie. Na návrh aspoň jednej štvrtiny delegátov Spoločnej konferencie sa namiesto aklamácie vykonáva hlasovanie na hlasovacie lístky.

Zvolanie a príprava Spoločnej konferencie

- § 17 Spoločná konferencia sa koná v trojročných intervaloch. Spoločnú konferenciu na mimoriadne rokovanie možno zvolať na požiadanie Konferencie alebo jednej tretiny Zborov celej Cirkvi (z ich celkového počtu vo všetkých krajinách). Ustanovenie § 23 tým nie je dotknuté.
- § 18 Spoločná konferencia sa koná v príslušnom kalendárnom roku po konaní Konferencií všetkých Krajinských cirkví, ktoré sa zvolali na uzatvorenie predchádzajúceho kalendárneho roku.
- § 19 Spoločnú konferenciu zvoláva príslušná Rada, v krajinskej pôsobnosti ktorej sa táto konferencia koná (§ 5), a to v spolupráci s ostatnými Radami. Spoločná konferencia sa musí riadne zvolať aspoň štyri mesiace pred svojím konaním a najneskôr do dvoch mesiacov od prípadnej žiadosti o jej konanie (čl. 7 ods. 3 Ústavy). Oznámenie o zvolaní Spoločnej konferencie sa musí zaslať na všetky Zbory vo všetkých Krajinských cirkvách, musí sa v ňom uviesť konkrétny termín, miesto konania a základné body programu.
- § 20 Za prípravu a zabezpečenie organizačných alebo administratívnych záležitostí vrátane spracovania a distribúcie návrhu programu, vlastného konferenčného materiálu vrátane príloh, hlasovacích lístkov, prezenčnej listiny a zápisu zodpovedá Predsedníctvo v súčinnosti s príslušnými komisiami Spoločnej konferencie a príslušnou Radou, ktorá poskytuje administratívny servis. Predsedníctvo dbá na to, aby všetky komisie alebo iné orgány Spoločnej konferencie dokončili svoje úlohy včas.
- § 21 Za prípravu ďalšieho obsahu rokovania Spoločnej konferencie zodpovedajú Rady vo vzájomnej súčinnosti.
- § 22 Za organizačné zabezpečenie Spoločnej konferencie (prihlášky, spôsob úhrady konferenčného poplatku, stravovanie, nocľah, technické zázemie vrátane projekčnej, hudobnej alebo nahrávacej techniky a pod.) zodpovedá príslušná Rada v súčinnosti so zborom, na pôde ktorého sa Spoločná konferencia koná.

Konferenčné návrhy

- § 23 Návrhy určené na prerokovanie vo veci zmeny základných a záväzných dokumentov celej Cirkvi bratskej (čl. 9 Ústavy) môžu podať iba oprávnení predkladatelia (§ 24), a to najneskôr dvanásť mesiacov pred konaním Spoločnej konferencie.
- § 24 Oprávnenými predkladateľmi konferenčných návrhov vo veci zmeny základných a záväzných dokumentov celej Cirkvi bratskej (čl. 9 Ústavy) sú iba Konferencie (čl. 6 ods. 1 Ústavy), Komisia pre Duchovné zásady a Vyznanie viery a Komisia pre Ústavu s tým, že uvedené komisie sú navyše povinné vecne príslušné návrhy dopredu predložiť na prerokovanie na Konferenciách vo všetkých Krajinských cirkvách.

- § 25 Návrhy na personálne zloženie jednotlivých orgánov alebo komisií Spoločnej konferencie (§ 9 až § 16) predkladá Rada a to najneskôr päť mesiacov pred Konaním Spoločnej konferencie.
- § 26 Návrhy, ktoré sa netýkajú zmien základných a záväzných dokumentov podľa § 23, ktoré sa však týkajú celej Cirkvi bratskej, môže okrem Konferencie predložiť Rada alebo spoločne najmenej sedem Zborov (čl. 4 Ústavy) najneskôr päť mesiacov pred konaním Spoločnej konferencie, prípadne ďalšie komisie a orgány ustanovené Spoločnou konferenciou (§ 12) v rámci svojej právomoci určenej Spoločnou konferenciou.
- § 27 Návrhy určené na prerokovanie sa podávajú priamo členom Predsedníctva, alebo prostredníctvom Rady. Podané návrhy musia spĺňať predpísané formálne a obsahové náležitosti (§ 28), inak ich Predsedníctvo odmietne. Odmietnutie sa musí oznámiť predkladateľovi aj so stručným zdôvodnením. Predsedníctvo, pokiaľ je to účelné, pred odmietnutím návrhu vyzve príslušného predkladateľa, aby svoj návrh upravil tak, aby spĺňal predpísané náležitosti. K návrhom vo veci zmien Duchovných zásad a Vyznania viery sa musí vždy vyjadriť aj Komisia pre Duchovné zásady a Vyznanie viery. K návrhom vo veci zmien základných a záväzných dokumentov celej Cirkvi bratskej (čl. 9 Ústavy) a Rokovacieho poriadku sa musí vždy vyjadriť aj Komisia pre Ústavu.
- § 28 Návrhy musia mať takú formu, aby o nich mohla Spoločná konferencia bez ďalších úprav hlasovať. Musí byť jasné, kto ich podáva a musia obsahovať zdôvodnenie návrhu. Návrhy sa musia týkať iba záležitostí, ktoré podľa Ústavy alebo tohto Rokovacieho poriadku prerokováva Spoločná konferencia.
- § 29 Návrhy, ktoré sa netýkajú zmien základných a záväzných dokumentov podľa § 23, ktoré Predsedníctvo neodmietne, sa musia rozoslať na všetky Zbory a Rady aspoň štyri mesiace pred začatím Spoločnej konferencie. Oprávnení predkladatelia takýchto návrhov môžu k nim v lehote dvoch týždňov podať (§ 27) pozmeňovacie návrhy, ktoré musia taktiež spĺňať náležitosti uvedené v § 28.
- § 30 Návrhy, pozmeňovacie návrhy, vrátane stanovísk Predsedníctva, Komisie pre Duchovné zásady a Vyznanie viery a Komisie pre Ústavu sa stanú súčasťou návrhu programu Spoločnej konferencie (§ 32).
- § 31 O stiahnutí návrhov, ktoré boli zaradené do programu (§ 30), rozhoduje Spoločná konferencia.
- § 32 Ucelený návrh programu vrátane prípadných pozmeňovacích návrhov sa má rozoslať na všetky Zbory, Rady a všetkým delegátom aspoň jeden mesiac pred začiatkom Spoločnej konferencie.
- § 33 Na prípravu programu a materiálov Spoločnej konferencie smie Predsedníctvo využiť zázemie kancelárie Rady na jej náklady.

Priebeh rokovania Spoločnej konferencie

- § 34 Súčasťou ustanovenia Spoločnej konferencie je zistenie jej uznášaniaschopnosti. Spoločná konferencia prostredníctvom Predsedníctva overuje prítomnosť delegátov⁴ a ich oprávnenie zúčastniť sa na Spoločnej konferencii.
- § 35 Rokovaniu predsedá vždy člen Predsedníctva. Predsedajúceho Spoločnej konferencie alebo jej časti určuje Predsedníctvo spomedzi svojich členov.

⁴ Podľa prezenčnej listiny.

- § 36 Po ustanovení Spoločnej konferencie nasleduje voľba skrutátorov, dvoch zapisovateľov, schválenie programu rokovania a rekapitulácia plnenia trvalých a jednorazových uznesení z minulých Spoločných konferencií (čl. 7 ods. 4 Ústavy). Zapisovatelia nemusia byť delegátmi.
- § 37 Zapisovatelia zhotovujú zápis z rokovania Spoločnej konferencie, zapisujú všetky trvalé a jednorazové uznesenia, výsledky hlasovaní a volieb. K zápisu sa prikladá prezenčná listina a ďalšie sprievodné písomnosti týkajúce sa Spoločnej konferencie. Schválené uznesenia sa bezodkladne oznamujú Zborom a Radám. Trvalé uznesenia eviduje Rada ako samostatný zoznam. Okrem zapisovateľov zápis podpisuje aj člen Predsedníctva, ktorý ho tým zároveň aj overuje.
- § 38 Vyžaduje sa, aby počas celého trvania Spoločnej konferencie boli všetci registrovaní delegáti prítomní. O prípadnej žiadosti o zrušenie registrácie delegáta (čl. 7 ods. 4 Ústavy) rozhoduje Predsedníctvo.
- § 39 Na prednesenie diskusného príspevku je nutné sa prihlásiť. Nie je dovolené hovoriť a zasahovať do rozpravy bez prihlásenia sa. K tej istej téme môže v rozprave delegát vystúpiť iba dvakrát. Predsedajúci udeľuje prihláseným slovo v poradí v akom sa do rozpravy prihlásili. Trvanie diskusného príspevku nesmie presiahnuť päť minút. Ak sa do rozpravy prihlási väčší počet účastníkov, môže Spoločná konferencia na návrh predsedajúceho určiť skrátený časový limit príspevkov.
- § 40 Predsedajúci dbá, aby sa rečníci držali témy, neopakovali argumenty už prednesené a spôsobom prejavu rešpektovali úctu k ostatným. V prípade potreby ich napomenie a pokiaľ by napomenutie neposlúchli, odoberie im slovo.
- § 41 Ak by rozprava bola neúmerne rozsiahla a bol by ohrozený časový priebeh Spoločnej konferencie, môže predsedajúci alebo ktokoľvek z účastníkov Spoločnej konferencie navrhnúť ukončenie rozpravy. Ak Spoločná konferencia súhlasí s ukončením rozpravy, slovo sa udelí už iba tým, ktorí sa do rozpravy prihlásili pred podaním návrhu na jej ukončenie.
- § 42 Mimo poradie možno udeliť slovo iba tým, ktorí chcú podať návrh na ukončenie rozpravy, pripomenúť ustanovenie Ústavy, chcú opraviť osobné alebo vecné nezrovnalosti s tým, že upozornia, že majú iba faktickú poznámku. Dĺžka takýchto prejavov nesmie presiahnuť dve minúty.
- § 43 Každý konferenčný návrh sa prerokováva samostatne. Po skončení rozpravy sa hlasuje najprv o všetkých pozmeňovacích návrhoch k príslušnému návrhu, a to v opačnom poradí, v akom boli podané. Ak sa v rovnakej záležitosti podalo viac návrhov, o spôsobe alebo poradí hlasovania rozhoduje na návrh Predsedníctva Spoločná konferencia.
- § 44 Predsedníctvo je oprávnené zasadanie Spoločnej konferencie prerušiť na nevyhnutne potrebný čas s uvedením dôvodu. K prerušeniu rokovania sa pristúpi, ak je nutné zistiť dôležité skutočnosti týkajúce sa prerokovávanej záležitosti.

Záverečné ustanovenia

- § 45 Zmeny Rokovacieho poriadku schvaľuje Spoločná konferencia.
- § 46 Rokovací poriadok nadobúda účinnosť dňom jeho schválenia dňa 12.11.2016 a obsahuje zmeny schválené 23.11.2019.

* * *

Neprešlo jazykovou úpravou.

Vydala Rada Cirkvi bratskej v SR, Cukrová 14, Bratislava, 2019.

